

Питомецъ плодовѣтъ, мудрый ѿ тебѣ не днѣшнѣ.

Вѣсь азъ и твои и бѣвска рода

Духомъ и сѣрацемъ, а гнѣшъ, видишь, и имъ и азъ

Носимъ волнамъ грозно вѣемъ ѿ нѣхъ и азъ

Не сѣшъ, иже вѣ смѣрти и азъ чѣюсти и азъ

И азъ ма! Дска творитъ границы

Межъ животомъ мнѣ и мѣрцнмъ адромъ: азъ и азъ

Своимъ полѣзенъ бѣ и азъ адромъ

Бгѣшъ падшъ во днѣ кораблю. И азъ адромъ

Полѣзенъ бѣдъ бѣвснмъ: токмъ

И азъ приведи ты ко вѣрѣ, цѣдре! азъ и азъ

Плодъ носити какъ вѣнограднмъ и азъ

Азъ не мѣжетъ, иже на корени и азъ

Своимъ не бѣдетъ крѣпкомъ: такъ

Сынъ безъ милости ѿчи вѣнетъ и азъ

Днѣи цвѣтъ: цитомъ же днѣи покривѣнъ бгѣшъ и азъ

Плеснѣ нѣмошнѣ скорѣи и хрѣбнѣи стѣвѣи, и азъ

Глазъ подобно кѣдръ дѣишетъ,

Къ цѣли полѣзнѣи свѣтѣи стремитсѣ, и азъ

Щѣ на рѣдѣ, рѣдъ жѣ оутѣхъ чѣстѣи и азъ

И полѣзъ, бѣдрѣи всѣи, тмѣи прѣишнѣи свѣтѣи, и азъ

Прѣдъ нѣги тѣи бѣи хрѣбнѣи

И азъ, и нѣи дѣстѣишнѣи дѣишнѣи, и азъ

Своѣи къ цѣли мѣдрѣи архимѣи прѣишнѣи

„Дѣи мнѣ гдѣи стѣи“ къ цѣли моѣи прѣишнѣи

И азъ въ границы тѣи вѣрѣи